

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Варна, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 16 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Христова

при участието на секретаря Галя Ж. Дамянова
като разгледа докладваното от Румяна Христова Гражданско дело № 20223110101570 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Исковата молба е предявена от Г. Р. Г., ЕГН *****, с адрес за призоваване: ** срещу С. д. п. ДП /СИДП „ДП“ **, представлявано от инж. Р. И.

Ищецът претендира от съда да постанови решение с което да осъди ответника да му заплати следните суми: **2150.00 лева**, представляваща остатък от дължимото му се частично изплатено от ответника, обезщетение по **реда на чл.220 от КТ**, дължимо на основание заповед №64/ 24.01.2020 год. издадена от бившия директор на СИДП ДП Шумен, влязла в сила в тази си част,ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изпашане; **423.43 лева** мораторна лихва за забави при изплащане на обезщетението в размер на 2150лв. за периода от 01.03.2020год. до датата на подаване на исковата молба в съда, на **основание чл.228,ал.3 от КТ; 1230лв. остатък** от дължимото му се обезщетение по **реда на чл.222 от КТ**, дължимо на основание заповед №64/ 24.01.2020 год. издадена от бившия директор на СИДП ДП Шумен, влязла в сила в тази си

част, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане; **242.29 лева** мораторна лихва за забава при изплащане на претендираното обезщетение в размер от 1230лв. за периода 01.03.2020 год. до датата на подаване на ИМ в съда, на **основание чл.228 ал.3 от КТ** ; **12600.00 лева** представляващи четири брутни заплати /след приспадане на получените частично обезщетения изплатени от ответника на основание чл.220 и чл.222 от КТ/ формирани върху брутна заплата от 3150.00 лева, последно начислена за последния пълен отработен от мен м.12.2019 год., на **основание чл.225 от КТ**, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане.

Моли ответникът да бъде осъден да му заплати направените по делото разноски, включително разноски за адвокат и други такива.

Ищецът аргументира правен интерес от предявените икове, навеждайки следните фактически твърдения:

На 24.01.2020 год. след 09.00 часа бившия директор на СИДП ДП Ш. - инж. В. Н. му съобщава, че длъжността му зам. директор на СИДП Ш.се съкращава считано от 25.01.2020 год. независимо от това дали ще подпише или не подготвените документи. Връчени му са приложените към настоящата ми молба заповед № 64/24.01.2020 год., предизвестие, уведомително писмо и декларация. В последно посочената заповед е посочено, че следва да му бъде изплатено:

- Обезщетение на основание чл.224 от КТ за 12 работни дни неползван платен годишен отпуск и 2 работни дни за неползван платен годишен отпуск за 2020 год. пропорционално на времето му отработено през 2020 год.;

- Обезщетение за неспазен срок на предизвестие от 30 дни на основание чл.220 ал.1 от КТ;

- Обезщетение за оставането му без работа за един месец, на основание чл.222 от КТ.

В законния срок обжалва приложената заповед № 64/ 24.01.2020 год. пред компетентният районен съд и по гр. дело №3860/2020 год. по описа на ВРС е издадено съдебно решение, с което жалбата му е уважена и съответно отменена цитираната заповед за прекратяване на трудовото му

правоотношение, като незаконосъобразна, съответно е възстановен на заеманата от него длъжност „заместник - директор" на предприятието. На въззивна инстанция по в. гр. дело № 44/ 2021 год. по описа на ВОС, първоинстанционното решение е потвърдено, като на последна инстанция - Върховен касационен съд по касационно дело №2760/ 2021 год. висящо пред 4-то гражданско отделение, същото в закрито заседание излиза с окончателно определение № 60864/ 30.12.2021 год., с което не допуска касационно обжалване на решението на ВОС по гр. дело № 44/ 2021 год., и по този начин решението на ВРС постановено по първоинстанционното дело № 3860/2020 год. на въпросната дата - 30.12.2021 год., предвид петитума на приложеното определение на ВКС влиза окончателно в сила.

Във връзка с горното, и предвид факта, че не е упражнявал трудова дейност за периода от датата на уволнението му - от 25.01.2020 год. до момента на възстановяването му на работа и явяването му на 04.02.2022 год. за заемане на длъжността му /тъй като Бюрото по труда така и не му предлага длъжност съответстваща на знанията, уменията и опита му, а и след изтичане на периода през който е регистриран в бюрото по труда на борсата не намира подходяща работа/, предвид обстоятелството, че за периода 25.01.2020 год. до м.04.2020 год. включително му са привеждани суми за дължими заплати /след аванс получен през м. 12.2019 год./ за м. 12.2019 год., за заплата пропорционална на отработените от него дни за периода 01.01.2020 год. до 24.01.2020 год., съответно му е изплатено обезщетение за неспазено предизвестие, което би следвало да е в размер на brutното му възнаграждение за последния пълен месец на основание чл.228 от КТ, а именно м. 12.2019 год., както и му е изплатена през м.3.2020 год. една заплата с неясен размер от 1919.73 лева /с основание заплата м.02.2020 год./ видно от разпечатка от банковата му сметка от банка ДСК, която заплата по никакъв начин не кореспондира с brutното му трудово възнаграждение, което би следвало да е минимум 3150.00 лева, на него лично не става ясно какъв е размера на brutното му трудово възнаграждение като обезщетение, което би следвало ответника да му е изплатил на основание чл. 222 от КТ и съответно какъв е размера на brutното трудово възнаграждение за неспазено предизвестие на основание чл.220 от КТ, както и на каква база въпросните обезщетения са определени - на базата на какво месечно brutно възнаграждение са определени същите съобразявайки се с чл.228 ал.1 от КТ.

Във връзка с горното, счита, че:

1. Ответникът не му е изплатил в пълен размер обезщетението за неспазено предизвестие, което би следвало да бъде начислено още през м.01.2020 год. и изплатено през м.02.2020 год. и което се дължи през месец 02.2020 год. Във връзка с обстоятелството, че с превода направен през м.02.2020 год. му е изплатена заплата му за м.01.2020 год., пропорционално на отработените от него работни дни, съответно му е изплатено възнаграждението за полагащият му се отпуск пропорционално на отработените дни през м.01.2020 год. и 12 дни полагащ му се платен годишен отпуск за 2019 год. и съответно би следвало да му е изплатено и brutното възнаграждение за неспазено предизвестие с неясен за него размер и съответно неяснота около правилното му начисляване и изчисление, счита, че ответникът не му е изплатил дължимото брутно възнаграждение в неговият брутен размер и остават още 2150 лева неизплатени като част от brutното ми дължимо обезщетение на основание чл.220 от КТ, ведно с обезщетение за забава на основание чл.228 ал.3 изречение последно от КТ за периода 01.03.2020 год. до датата на подаване на ИМ в съда. Претендира и обезщетение за забава за периода от датата на подаване на ИМ в съда до окончателното изплащане на дължимата сума посочена в настоящата точка.

2. Ответникът не му е изплатил brutното трудово възнаграждение в пълен размер съобразно разпоредбите на чл.222 от КТ, а само част от него в размер на 1919.73 лева, при условие, че както сочи по-горе счита, че последното му брутно трудово възнаграждение последно получено от него за пълен отработен месец, който би следвало да се вземе под внимание като база за изчисление е brutното му трудово възнаграждение дължимо за м. 12.2019 год. Поради това счита, че ответника му дължи остатък от 1230.27 лева, остатък от неизплатено брутно трудово възнаграждение, дължимо на основание чл.222 от КТ, ведно с обезщетение за забава на основание чл.228 ал.3 изречение последно от КТ за периода 01.03.2020 год. до датата на подаване на ИМ в съда. Претендира и обезщетение за забава за периода от датата на подаване на ИМ в съда до окончателното изплащане на дължимата сума посочена в настоящата точка.

3. Предвид обстоятелството, че не е встъпвал в трудови правоотношения за периода от дата на прекратяване на ТПО с ответника до

датата на встъпването му в длъжност - 04.02.2022 год. и предвид установената съдебна практика относно дължимостта от негова страна на връщане на получените суми изплатени /съобразно твърденията му по-горе - не в цялост/ по реда на чл.220 и по реда на чл.222 от КТ, с цел да не се усложнява процеса, чрез предявяване на насрещни искове от страна на ответника за връщане на получените суми от негова страна изплатени му от ответника на основание, чл.220 и чл.222 от КТ, предвид незаконността на прекратяването на ТПО с ответника и съответно възстановяването му на работа, както и с оглед на констатираната от съда незаконосъобразността на посочената по-горе заповед за прекратяване на ТПО № 64/ 24.01.2020 год. издадено от бившия директор на СИДП ДП Ш., на основание чл.225 от КТ претендира заплащането от страна на ответника на четири броя брутни заплати /след приспадането на заплатените частично суми от страна на последния две заплати по чл.222 и чл.220 от КТ/ в размер на общо 12 600.00 лева, както и претендира и обезщетение за забава за периода от датата на подаване на ИМ в съда до окончателното изплащане на дължимата обща сума посочена в настоящата точка.

В срока за отговор по реда на чл. 131 от ГПК, ответникът депозира отговор на исковата молба.

На първо място, оспорва като неоснователно твърдението на ищеца, че за времето към месец Декември 2019г, брутното трудово възнаграждение на инж. Г. Г., като зам. директор на СИДП ДП Ш., е в размер на 3150 лева. Съгласно наличните документи в трудовото досие на същия, към м. декември 2019г брутното му трудово възнаграждение е в размер на 3050 лева разпределено както следва - Основна заплата по трудов правоотношение - 2500 лева и допълнително възнаграждение за трудов стаж и проф. опит 22% - 550 лева.

Предвид фактите и обстоятелствата съдържащи се в приложените с исковата молба документи, фактите и обстоятелствата съдържащи се в архива на личното трудово досие на инж. Г. Г. и в счетоводния архив на „С. д. п.“ ДП Ш., държавното предприятие оспорва исковете посочени в т. 1, т.2, т.3, т.4 , т.6 и т.7 с оглед тяхната необоснованост, неоснователност като в подкрепа на тази позиция излагаме следните аргументи:

1. Първо: Оспорва като недължим, както по основание така и по

размер, иска по чл.220, ал.1 от Кодекса на труда, предявен в т.1 от петитума на ИМ (лист 3-ти), с който се иска СИДП ДП Ш. да бъде осъдено да заплати сумата от 2150,00 лв., която според ищеца се явява остатък от дължимо му се, но неизплатено обезщетение по чл.220 от КТ съгласно заповед № 64/24.01.2020г на бившия директор на държавното предприятие.

Твърди, че така предявения иск е недължим, доколкото същият е изплатен на ищеца в пълен размер и в законовия срок, съгласно изискванията на КТ, КСО, 330 и ЗДДФЛ, след представяне от негова страна на съответните документи.

В подкрепа на това прилага и моли да бъдат приети заверени копия на следните писмени доказателства:

- Фиш №1 за м. януари 2020г за плащане обезщетение по чл.220 -1 от КТ
- Извлечение от детайлна информация за извършените в полза на ищеца плащания.

2. Второ: Оспорва като недължим, както по основание така и по размер, акцесорният иск за сумата от 423,43лв , мораторна лихва с правно основание чл.86 от ЗЗД вр. с чл.228, ал.3 от КТ, върху претендираната сума по т.1 от петитума на ИМ (лист 3-ти). Твърди, че същият е недължим доколкото на ищеца е извършено плащане в пълен размер на дължимата по чл.220 от КТ сума и в срока посочен от закона.

3. Трето: Оспорва като недължим, както по основание така и по размер, иска по чл.222, ал.1 от Кодекса на труда, предявен в т.3 от петитума на ИМ (лист 3-ти), с който се иска СИДП ДП Ш. да бъде осъдено да заплати сумата от 1230,00 лв., която според ищеца се явява остатък от дължимо му се, но неизплатено обезщетение по чл.222 от Кодекса на труда, съгласно заповед № 64/24.01.2020г на бившия директор на държавното предприятие.

Твърди, че така предявения иск е недължим, доколкото същият е изплатен на ищеца в пълен размер и в законовия срок, съгласно изискванията на КТ, КСО, 330 и ЗДДФЛ, след представяне от негова страна на съответните документи.

В подкрепа на това представя и моли да бъдат приети заверени копия на следните писмени доказателства:

- Фиш №1 за м. януари 2020г за плащане обезщетение по чл.222 -1 от КТ.
- Извлечение от детайлна информация за извършените в полза на ищеца плащания.
- Извадка от счетоводната програма на СИДП ДП Ш. за движения по сметка.
- Фиш №1 за м. февруари 2020г за плащане обезщетение по чл.222 -1 от КТ
- Извлечение от детайлна информация за извършените в полза на ищеца плащания.
- Извадка от счетоводната програма на СИДП ДП Ш. за движения по сметка.

4. Четвърто: Оспорва като недължим както по основание така и по размер акцесорният иск за сумата от 242,29 лв., мораторна лихва върху претендираната сума по т.3. от петитума на ИМ - лист 3-ти с правно основание чл.86 от ЗЗД вр. с чл.228, ал.3 от КТ, считано от периода 01.03.2020г. до датата на депозиране на исковата молба пред РС Варна. Твърдим, че същият е недължим доколкото на ищеца е извършено плащане в пълен размер на дължимата по чл.222 от КТ сума и в срока посочен от закона.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕДЯВЕНИЯ ИСК ПО ЧЛ.225. АЛ.1 ОТ КОДЕКСА НА ТРУДА - т.5 ОТ ПЕТИТУМА НА ИМ - лист 4-ти.

5. „Североизточно държавно предприятие“ ДП Ш. ПРИЗНАВА КАТО ДЪЛЖИМ, по основание предявения иск по чл.225, ал.1 от Кодекса на труда посочен в т.5 от петитума на ИМ - лист 4-ти.

Същевременно, съгласно разпоредбите на КТ, КСО, ЗЗО и ЗДДФЛ, твърди, че дължимия за изплащане размер на същия е 10 980,00лв., а не 12 600,00лв.

Твърди също така, че в така посочения от него размер, обезщетението е изплатено на ищеца след надлежното му предявяване пред СИДП ДП Ш., съгласно изискванията на закона.

Следва да се отбележи следният съществен факт, имащ релевантно значение към спора, а именно, че този иск по чл.225. ал.1 от КТ до момента на депозиране на настоящата искова молба не е предявяван и не е заявяван за

плащане от страна на ищеца пред държавното предприятие.

Този факт се потвърждава от писмените доказателства приложени към исковата молба:

- Решение № 261104/09.11.2020г на Варненски районен съд по гр. д. № 3860/2020
- Решение № 344/18.02.2021г на Варненски окръжен съд по в. гр. д. № 2021310050044/2021
- Определение № 60864/30.12.2021г на Върховен касационен съд по к. гр. д. № 2760/2021.

Освен това в самото изложение на исковата молба, от страна на ищеца в тази си част е налице ИЗРИЧНО ПРИЗНАНИЕ, че до момента на депозирането ѝ, същият не е предявявал пред СИДП ДП Ш. искане да му бъде изплатено дължимото му се по чл.225, ал.1 от кт обезщетение.

Това обстоятелство се потвърждава и от други документи съставени от ищеца и представени от него пред ЦУ на СИДП ДП Шумен, а именно: Заявление вх. № 470/04.02.2022г и Декларация вх. №821/07.02.2022г.

С оглед горното, след направеното едва с исковата молба пред РС Варна от страна на Г. Г. искане за изплащане на дължимото му се по чл.225 от КТ обезщетение в размер на 4 (четири брутни работни заплати), СИДП ДП Ш. му е изплатило същите в законовия размер съгласно изискванията на КТ, КСО, 330 и ЗДДФЛ и в предвидения от закона срок.

В подкрепа на така изложените от нас твърдения представяме и моля да бъдат приети като писмени доказателства следните документи:

- Фиш №1 за м. март 2022г за плащане обезщетение по чл.225 от КТ - (незак. ув.)
- Платежно нареждане за извършените в полза на ищеца плащания.
- Заявление вх. № 470/04.02.2022г
- Декларация вх. №821/07.02.2022г.

6. Шесто: Оспорваме като недължим, както по основание така и по размер, акцесорният иск за присъждане на законова лихва върху исковите по т. 3 и т.5 от петитума на ИМ (лист 4-ти), от дата на завеждане на така депозираната искова молба до окончателно заплащане на същите. Твърди че

същият е недължим доколкото на ищеца е извършено плащане пълен размер на дължимите суми и в срока посочен от закона.

7. Седмо, с оглед така изложената фактическа обстановка оспорва и намира за неоснователен и искането по т. 7 от петитума на ИМ - лист 4-ти, доколкото в настоящия случай безспорно е налице хипотезата на чл.78, ал.2 от ГПК.

В съдебно заседание производството по делото е прекратено по отношение на следните искове: за сумата от 2150.00 лева, представляваща остатък от дължимото му се частично изплатено от ответника, обезщетение по реда на чл.220 от КТ, дължимо на основание заповед №64/24.01.2020 год. издадена от бившия директор на СИДП ДП Ш., влязла в сила в тази си част, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане; сумата от 423.43 лева мораторна лихва за забава при изплащане на обезщетението в размер на 2150 лв. за периода от 01.03.2020год. до датата на подаване на исковата молба в съда, на основание чл.228, ал.3 от КТ; сумата от 1230лв. остатък от дължимото му се обезщетение по реда на чл.222 от КТ, дължимо на основание заповед №64/24.01.2020 год. издадена от бившия директор на СИДП ДП Ш., влязла в сила в тази си част, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане и сумата от 242.29 лева мораторна лихва за забава при изплащане на претендираното обезщетение в размер на 1230лв. за периода 01.03.2020 год. до датата на подаване на ИМ в съда, на основание чл.228, ал.3 от КТ. В съдебно заседание ответникът поддържа само иска за обезщетение по чл.225 от КТ, като вместо първоначално заявените 12 600лв. поддържа иска до размера от 12 200лева. В хода по същество на делото процесуални представител на ответника – адв. Р. К. моли съда искът да бъде уважен изцяло с направените искания и изменения в съдебно заседание. Представя писмени бележки.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуален адв.Е. Г. оспорва исковете. В хода по същество на делото моли съда да отхвърли поддържания иск. Същият е своевременно погасен, веднага след като е узнал за претенцията на ищеца. Предварително след влизане в сила на актовете с които уволнението му е признато за незаконно, не е канил ответника да заплати с оглед на което и веднага след предявяване на иска, ответникът плаща.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Като писмени доказателства по делото са приети следните документи: заповед №64 от 24.01.2020г.; предизвестие №433 от 24.01.2020г.; уведомително писмо №432 от 24.01.2020г.; декларация от 24.01.2020г.; решение №261104/09.11.2020г. по гр.д.№3860/2020г. по описа на ВРС; решение №344/18.02.2021г. по в.гр.д.№44/2021г. по описа на ВОС; определение №60864 от 30.12.2021г. по гр.д.№2760/2021г. по описа на ВКС; извлечение от Банка ДСК; трудов договор №47/08.01.2015г.; допълнително споразумение №4 от 01.07.2016г.; допълнително споразумение №23 от 01.10.2017г.; фиш за работна заплата за м.декември 2019г.; фиш за работна заплата за м.януари 2020г.; отчет по сметка №2030 от 05.02.2020г.; фиш за работна заплата за м.януари 2020г.; отчет по сметка №2047 от 02.03.2020г.; движение по банкова сметка на Североизточно държавно предприятие ДП за периода от 02.03.2020г. - 02.03.2020г.; фиш за работна заплата за м.февруари 2020г.; отчет по сметка №2051 от 09.03.2020г.; движение по банкова сметка на Североизточно държавно предприятие ДП за периода от 09.03.2020г. - 09.03.2020г.; .; фиш за работна заплата за м.март 2020г.; платежно нареждане от 29.03.2022г.; заявление №770 от 04.02.2022г.; декларация за липса на трудови правоотношения №821/07.02.2022г.; болничен лист № E20221771047 от 04.10.2022г.; вътрешни правила за работната заплата в „Североизточното държавно предприятие“ ДП; решение №2573 от 01.08.2022г. по гр.д. №5105/2022г. по описа на Районен съд – Варна; справка за изплатено възнаграждение по гр.д.№1570/2022г. по описа на Районен съд – Варна; договор за правна защита и съдействие; адвокатско пълномощно; извлечение от банкова сметка на Г. Р. Г. при Банка ДСК от 29.03.2022г.; извлечение от банкова сметка на Г. Р. Г. при Банка ДСК от 12.04.2022г.; извадка от СМС-известяване – 2 листа.

От заключението на ВЛ по ССч.Е се установява следното:

Месецът предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение и пълен отработен от ищеца е м.декември 2019г.

През м.декември 2019г. ищецът има отработени 19 дни от общо работни дни за месеца 19 дни.

Размерът на brutното трудово възнаграждение основа за изчисление на

дължимото брутно обезщетение на ищеца, на основание чл. 220, чл. 222, чл. 224, чл. 225 от КТ се формира от следните начисления за м.декември 2019г.:

м. декември 2019г.

Основна работна заплата - 2500,00 лв.

ДВТСПО 22г.-22% - 550,00 лв.

Брутното трудово възнаграждение - 3050,00 лв

Размерът на дължимото обезщетение за неспазено предизвестие по реда на чл. 220 от КТ е в:

- брутен размер - 3050,00 лв.

- нетен размер - 2745,00 лв. след удържан 10% ДОД.

Осигурителни вноски върху обезщетението по чл. 220 от КТ не се дължат и не са удържани.

Сумата от 2745,00 лв. е изплатена на 05.02.2020г. по банковата сметка на ищеца, заедно с трудовото възнаграждение за м.януари 2020г. и обезщетението по чл. 224 от КТ.

Сумата е включена във фиша за м. 01/2020г.

База за изчисление на обезщетението по чл. 220 от КТ е трудовото възнаграждение от м.декември 2019г.

Размерът на дължимото обезщетение за неспазено предизвестие на ищеца по реда на чл. 222 от КТ е в брутен размер на 3050,00 лв.

Обезщетението е начислено в брутен размер по ведомости за м.януари и м.февруари 2020г. и е отразено във фишове за: м.януари 2020г. в брутен размер на 711.67 лв. и за м. февруари/2020г. е 2338,33 лв. Общо начисление за обезщетение по чл. 222, ал.1 в брутен размер 3050,00лв.

нетен размер по фиш за м.януари - 584,26 лв. - нетен размер по фиш за м.февруари - 1919,73 лв. Общо 2503,99 лв.

Осигурителни вноски върху обезщетението по чл. 222, ал. 1 от КТ се дължат, но само за ДЗПО и фонд „Пенсии" и същите са удържани. Удържан е 10% ДОД. защото обезщетението подлежи на данъчно облагане

Сумата от общо 2503,99 лв. в нетен размер, като обезщетение по чл. 222, ал. 1 е изплатена изцяло по банковата сметка на ищеца:

- 584,26 лв. на 02.03.2020г..
- 1919,73лв. на 09.03.2020г.

База за изчисление на обезщетението по чл. 222 от КТ е трудовото възнаграждение от м.декември 2019г.

Съгласно Заповед за прекратяване на трудов договор от 24.01.2020г. ищецът има право на 14 дневен платен годишен отпуск. Сумата по чл. 224 за неизползван платен годишен отпуск за 14 дни е начислена във възнаграждението за м.януари 2020г.

Начислената сума е в брутен размер на 2247,36 лв. е въз основа на трудовото възнаграждение от м.12/2022г. Начислен е ДОД в размер на 224,74 лв.

Изплатен е нетен размер на обезщетението 2022,62 лв.

Сумата от 2022,62 лв. е изплатена изцяло на 05.02.2020г. по банковата сметка на ищеца, заедно с трудовото възнаграждение за м.януари 2020г. и обезщетението по чл. 220-1 от КТ.

Изплатените на ищеца суми за периода 01.12.2019год. до 31.03.2020 год. включително като основание и абсолютен размер са:

Получената сума на 04.12.2019г. в размер на 2372,94 лв. е заплата за м.11/2019г. и вкл.

- основна работна заплата 2142,86 лв. за 18 дни
- ДВТСПО 471,43 лв. за 18 дни
- Платен годишен ОТПУСК 435.71 лв. за 3 дни

Брутно трудово възнаграждение 3050,00 лв.

Начислени осигуровки - 413.40 лв

Начислен ДОД - 263.66 лв

Нетно възнаграждение 2372,94 лв

Получената сума на 18.12.2019г. в размер на 1400,00 лв. е аванс от заплата за м.12/2019г.

Получената сума на 15.01.2020г. в размер на 1652,74лв. е трудовото възнаграждение за м.12/ 2019г. и вкл.

- основна работна заплата 2500.00 лв.

- ДВТСПО 550,00 лв.
- социални прид. сума 712.00 лв.

Брутно трудово възнаграждение 3762,00 лв.

Начислени осигуровки - 413,40 лв

Начислен ДОД - 334,86 лв

От год.изравняване на ДОД 39,00 лв.

Нетно възнаграждение 2372,94 лв

Аванс - 1400,00 лв. от 18.12.2019г.

За получаване 1652,74 лв.

Получената сума на 06.02.2020г. в размер на 6596,47 лв. е трудовото възнаграждение за м.01/2020г. и вкл. обезщетение по чл. 220 и чл. 224 от КТ основна работна заплата 1931,82 лв.

- ДВТСПО 425,00 лв.
- Обезщетение по чл. 220-1 3050,00 лв. нето 2745,00 лв
- Обезщетение по чл.224 2247.36 лв. нето 2022,62 лв.

Брутно начислено 7654,18 лв.

Начислени осигуровки - 324,77 лв

Начислен ДОД - 732.94 лв

Нетно за получаване 6596,47 лв.

От които РЗ м.1/2020 1828,84 лв.

Обезщетение по чл. 220-1 нето 2745,00 лв

Обезщетение по чл.224 нето 2022.62 лв

Нетно получено 6596,47 лв.

Получената сума на 02.03.2020г. в размер на 584,26 лв. е частично обезщетение по чл. 222 от КТ във втори фиш за м.януари 2020г. в брутен размер на 711.67 лв. Осигурителни вноски се дължат, но само за ДЗПО и фонд „Пенсии" и същите са удържани. Удържан е 10% ДОД.

Получената сума на 09.03.2020г. в размер на 1919,73 лв. е частично

обезщетение по чл. 222 от КТ (остатъка) във фиш за м.февруари 2020г. в брутен размер на 2338,33 лв. Осигурителни вноски се дължат, но само за ДЗПО и фонд „Пенсии" и същите са удържани. Удържане 10% ДОД. нетен размер по фиш за м.януари - 584,26 лв. нетен размер по фиш за м.февруари - 1919.73 лв. Общо 2503,99 лв.

База за изчисление на обезщетение по чл. 225 ал.1 КТ е м.декември 2019г.

Обезщетение по чл. 225 ал.1 КТ за период от 4 месеца е 12200,00 лв. (3050,00 лв. x 4 месеца).

То не е включено в необлагаемия доход от трудови правоотношения по чл.24, ал.2 от ЗДДФЛ. Следователно следва задължение за авансово облагане, т.е. дължат се 10% ДОД

Нетният размер на обезщетение по чл. 225 ал.1 КТ е 10980.00 лв

Обезщетението е начислено във фиш за м.03/2022г. и е изплатено с преводно нареждане от 09.03.2022г.

В съдебно заседание ВЛ заявява ,че всичко е заплатено. Това, което е начислено , всичко е заплатено.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

С оглед влязлото в сила прекратително определение по отношение на исковите за сумата от 2150.00 лева, представляваща остатък от дължимото му се частично изплатено от ответника, обезщетение по реда на чл.220 от КТ, дължимо на основание заповед №64/ 24.01.2020 год. издадена от бившия директор на СИДП ДП Ш., влязла в сила в тази си част,ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изпачане; 423.43 лева мораторна лихва за забави при изплащане на обезщетението в размер на 2150лв. за периода от 01.03.2020год. до датата на подаване на исковата молба в съда, на основание чл.228,ал.3 от КТ; 1230лв. остатък от дължимото му се обезщетение по реда на чл.222 от КТ, дължимо на основание заповед №64/ 24.01.2020 год. издадена от бившия директор на СИДП ДП Ш., влязла в сила в тази си част,ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изпачане; 242.29 лева мораторна лихва за забава при изплащане на

претендираното обезщетение в размер от 1230лв. за периода 01.03.2020 год. до датата на подаване на ИМ в съда, на основание чл.228 ал.3 от КТ , съдът не дължи произнасяне по отношение на тези искове.

Съдът дължи произнасяне само по иска с правно основание чл.225 от КТ ,за оставане на ответника без работа , поради неправилното уволнение. Така поддържания иск в хода на производството по делото се установи , че е заплатен изцяло от ответника. Независимо от извършеното плащане ответникът поддържа иска до размера от 12 200лева , така както е посочен от ВЛ по размер. С оглед извършеното от ответника плащане независимо от поддържането на иска, последният следва да се отхвърли.

По отношение на разноските : Разноски следва да се присъдят на ответната страна по следните съображения: Исковете по отношение на които е прекратено производството по делото са погасени от ответника преди подаване на исковата молба. По отношение на иска с правно основание чл.225 от КТ, независимо че е погасен след подаване на исковата молба разноските по него не са в тежест на ответника, тъй като за този иск ответникът узнава след неговото предявяване. Веднага след узнаването ответникът заплаща претендираната сума. Неправилни са съжденията на ищеца, че ответникът е в забава при изплащане на обезщетението по реда на чл.225 от КТ , считано от датата на влизане в сила на определение на ВКС №60864 от 30.12.2021год.

С оглед горното и на основание чл.78,ал.3 от ГПК, ищецът следва да заплати на ответника сумата от 710лв.,представляваща адв.възнаграждение.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Г. Р. Г., ЕГН *****, с адрес за призоваване: ** за осъждане на ответника ,, Североизточно държавно предприятие ДП /СИДП,,ДП“/ гр. Ш., с адрес на управление: гр. Ш., **, представлявано от инж. Р. И. да му заплати, сумата **12600.00 лева**, представляващи четири брутни заплати формирани върху брутна заплата от 3150.00 лева, последно начислена за последния пълен отработен от м.12.2019 год., **на основание чл.225 от КТ**,поддържан от ищеца в съдебно заседание до размера от

12 200лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане, **като неоснователен.**

ОСЪЖДА Г. Р. Г., ЕГН *****, с адрес за призоваване: ** да заплати на

С.***, представлявано от инж. Р. И., сумата от 710лв., представляваща платено адв.възнаграждение, **на основание чл.78,ал.2 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____